

2. Artikel 9 i direktiv 98/44 innebär en uttömmande harmonisering av det skydd som regleras i den bestämmelsen. Detta innebär att artikeln utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken den patenterade produkten i sig ges ett absolut skydd, oberoende av om produkten utövar den funktion som är dess egen i det material i vilket den innefattas eller inte.
3. Artikel 9 i direktiv 98/44 utgör hinder för att innehavaren av ett patent, som har meddelats innan direktivet antogs, återoppar det absoluta skydd för den patenterade produkten som tillkommer patentinnehavaren enligt den nationella lagstiftning som var tillämplig vid den tidpunkten.
4. Artiklarna 27 och 30 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter, vilket återfinns i bilaga 1 C till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som ingicks den 15 april 1994 i Marrakech och godkändes genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående på gemenskapens vägnar — vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet — av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) påverkar inte den tolkning som har gjorts av artikel 9 i direktiv 98/44.

(¹) EUT C 313 av den 6.12.2008.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 1 juli 2010 — Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-442/08) (¹)

(Fördragsbrott — Associeringsavtalet EEG-Ungern — Kontroll i efterhand — Åsidosättande av ursprungsreglerna — Beslut från exportstatens myndigheter — Domstolsprövning — Kommissionens kontroll — Tull — Uppbörd i efterhand — Egna medel — Tillhandahållande — Dröjsmålsränta)

(2010/C 234/11)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Caeiros och B. Conte)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och B. Klein)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 2, 6, 9, 10 och 11 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 155, s. 1;

svensk specialutgåva, område 1, volym 4, s. 41), och av motsvarande bestämmelser i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 130, s. 1) — För sent gjord betalning av gemenskapernas egna medel vid uppbörd i efterhand av importtull samt vägran att betala dröjsmålsränta — Skyldighet för importmedlemsstaten att i efterhand uppbära tullskulder hänförliga till varor för vilka ursprungsdeklarationen har ogiltigförklarats av exportstaten, utan dröjsmål — Skyldighet för importmedlemsstaten att betala dröjsmålsränta för det fall egna medel som avser tullskulder som utsläcks till följd av bristande agerande från dess myndigheters sida vid rättsliga förfaranden i exportstaten i syfte att upphäva ett beslut att ogiltigförklara ursprungsdeklarationer, bokförts för sent

Domslut

1. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 6 och 9–11 i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1552/89 av den 29 maj 1989 om genomförande av beslut 88/376/EEG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel samt enligt samma artiklar i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel, genom att låta tullskulder preskriberas trots meddelandet om ömsesidigt bistånd, genom att betala motsvarande förfallna belopp av gemenskapernas egna medel för sent och genom att inte erlagga upplupen dröjsmålsränta.
2. Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 6, 10.1.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 8 juli 2010 (begäran om förhandsavgörande från Svea hovrätt — Sverige) — Brottmål mot Otto Sjöberg (C-447/08) och Anders Gerdin (C-448/08)

(Förenade målen C-447/08 och C-448/08) (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Anordnande av hasardspel via Internet — Främjande av spel som anordnas i andra medlemsstater — Verksamheter förbehållna offentliga organ och ideella föreningar — Straffrättsliga påföljder)

(2010/C 234/12)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Svea hovrätt

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Otto Sjöberg (C-446/08) och Anders Gerdin (C-448/08)

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Svea hovrätt — Tolkning av artiklarna 12, 43, 49 och 54 EG — Nationell lagstiftning, vilken innehåller ett straffsanktionerat förbud mot att göra reklam för att delta i ett lotteri om detta lotteri organiseras i en annan medlemsstat

Domslut

1. Artikel 49 EG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, såsom den som är i fråga i målen vid den nationella domstolen, enligt vilken det är förbjudet att göra reklam för hasardspel anordnade i andra medlemsstater av privata arrangörer i vinstsyfte som riktar sig till personer som är bosatta i medlemsstaten.
2. Artikel 49 EG ska tolkas så, att den utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat, som tillämpar ett system med ensamrätt för hasardspel, enligt vilken den som främjar hasardspel som anordnas i en annan medlemsstat kan bli föremål för strängare påföljder än den som främjar sådana spel som, utan tillstånd, anordnas i landet. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida detta är fallet avseende den nationella lagstiftningen i fråga.

(¹) EUT C 327, 20.12.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 juli 2010 (begäran om förhandsavgörande från Helsingin käräjäoikeus, Finland) — Sanna Maria Parviainen mot Finnair Oyj

(Mål C-471/08) (¹)

(Socialpolitik — Direktiv 92/85/EEG — Skydd av säkerhet och hälsa för gravida arbetstagare och arbetstagare som nyligen har fött barn eller som ammar — Artiklarna 5.2 och 11 punkt 1 — Tillfällig förflyttning av en arbetstagare till en annan tjänst under graviditeten — Obligatorisk förflyttning på grund av risk för arbetstagarens och barnets säkerhet och hälsa — Lägre lön i förhållande till den lön som i genomsnitt uppbars före förflyttningen — Den tidigare lönen består av en grundlön och olika tillägg — Beräkning av den lön som en gravid arbetstagare har rätt till under den tillfälliga tjänsten)

(2010/C 234/13)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Helsingin käräjäoikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Sanna Maria Parviainen

Svarande: Finnair Oyj

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Helsingin käräjäoikeus — Tolkning av artikel 11 punkt 1 i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött eller ammar (EGT L 148, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 6, s. 3) — Förflyttning av en gravid kabinchef till marktjänst med lägre lön än tidigare — Bevarande av samma lön som tidigare

Domslut

Artikel 11 punkt 1 i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ska tolkas så, att en gravid arbetstagare som, i enlighet med artikel 5.2 i direktiv 92/85, tillfälligt har förflyttats till en annan tjänst under graviditeten där hon utför andra arbetsuppgifter än hon utförde innan hon förflyttades inte har rätt till den ersättning som hon i genomsnitt erhöll före förflyttningen. Förutom att behålla grundlönen, har en sådan arbetstagare enligt ovannämnda artikel 11 punkt 1 rätt till de delar av lön och tillägg som har samband med hennes yrkesställning, såsom bland annat tillägg i samband med arbetstagarens ställning som överordnad, hennes anställningstid och hennes yrkeskvalifikationer. Artikel 11 punkt 1 i direktiv 92/85 utgör visserligen inte hinder mot att med avseende på den lön som ska utbetalas till en sådan arbetstagare använda en beräkningsmetod som grundar sig på medelvärdet under en viss referensperiod av de tillägg som har samband med arbetsförhållandena för all kabinpersonal som tillhör samma löneklass. Men den omständigheten att de ovannämnda delarna av lönen och de ovannämnda tilläggen inte beaktas måste anses strida mot denna bestämmelse.

(¹) EUT C 19 av den 24.1.2009